

den ærede Ordfører synes væsentligt eller udelukkende at have Epidemier i Kjøbstæderne og Kjøbenhavn for Die, idet den ærede Ordfører talte om Prindsens Palais, og om at, naar der f. Ex. var Tale om at bruge en enkelt Fløi af Prindsens Palais til Epidemihus, maatte man tage det hele Palais, ligesom det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds talte om en Villabygning med Dyshave beliggende tæt udenfor Kjøbstaden og Vignende. Men jeg skal dog erindre om, at Epidemier ogsaa kunne opstaa paa Landet. Men hvorledes vil man der med denne Paragraf i sin Haand, ændret efter Udvalgets Forslag, bære sig ad med at staffe Lokaler? Skal man der tage Stuehuset eller de andre Bygninger fra en Landeendom fra Jorden, tilveiebringe et Slags Superficiæforhold, saaledes at Staten er Veier af Bygningerne, medens Manden selv beholder Jordbruget uden Husrum hverken for sig eller sine Kreaturer? Er det Meningen? Og saaledes maa Lovforslagene og Ændringsforslagene forstaaes; saaledes er det skrevet. Men det kan jo dog ikke være Hensigten. Nei, disse Ændringsforslag, som her foreligge, ere ikke saa betryggende, at de kunne bringe os til at vedtage denne Lov. Naar den ærede Minister med Hensyn til det af det ærede Medlem for Præsto Amts 3die Valgkreds (Leth) stillede Ændringsforslag til § 5, bemærkede, at det var urimeligt at stille Sundhedskommissionen under de kommunale Myndigheders Formynderskab, og antog, at dette vilde blive Tilfældet, og samtidig sagde, at man ikke burde fritage de øvrige Medlemmer af Kommunalbestyrelsen for at udføre disse byrdefulde Hverv, fordi et Par af Medlemmerne vare valgte ind i Sundhedskommissionen og derved havde paataget sig en maasse endnu mere byrdefuld Forpligtelse, saa skal jeg dertil bemærke, at, for saa vidt disse Hverv ere en Følge af deres almindelige Valg til Medlemmer af Kommunalbestyrelsen, saa paahviler det selvfølgelig Kommunalbestyrelserne at udføre dem uden Bederlag og i Kraft af det Valg, som er truffet; men det er derfor ikke fornødent at paalægge de øvrige Medlemmer af Kommunalbestyrelsen eller Kommunalbestyrelsen som Helhed dette Ættraherov. Sundhedskommissionerne vilde meget godt kunne antage leiede Personer dertil, og i mange Tilfælde vilde de staa sig langt bedre derved. Desuden vil Kommunalbestyrelsen i sin Helhed have særdeles meget at gjøre under slige Forhold endogaa lige overfor Sundhedskommissionen. Den er paa en Maade Vagter af Sundhedskommissionen, i Stedet for

at man nu vil gjøre den til dennes Tjener. Hverken den ene eller den anden af dem skal stilles i Tjenesteforhold, men hver af dem har under saadanne Forhold sit Hverv. Selvfølgelig er det ønskeligt, at de arbeide i den bedste Forstaaelse; men det Underordningsforhold, som paa den i § 1 nævnte Maade vil blive tilveiebragt, finder jeg urigtigt. Hvad Udgifterne angaa, da staa det i Sundhedskommissionens Magt, naar Kommuneskassen ikke ligger inde med de fornødne Penge, at staffe dem paa anden Maade, og det kan Sundhedskommissionen ligesaa vel gjøre i Kraft af sin Myndighed som Kommunebestyrelsen i Kraft af sin. Kommunen har maasse ikke de Penge i Kassen, men den skal udrede dem, skal staffe dem uden Bæsel, uden at den har Lov til at tale om, hvorvidt den kan, eller om, hvorvidt den billigere de Foranstaltninger, der foretages. Man maatte hellere lade dem, hvem Myndigheden til at foreskrive Foranstaltningerne er overdraget, ogsaa have Myndighed til at tilveiebringe Midlerne. Selvfølgelig er det, hvis Kommunalbestyrelsen vil komme dem i Møde, saa meget desto bedre, og jeg vil som sagt haabe, at der under saadanne Forhold vil være den bedste Villie fra alle Sider til at lette hinanden Arbeidet; men heller ikke paa dette Punkt bør Sundhedskommissionen gjøres til Kommunalbestyrelsernes Kassamester. Den ærede Minister har ikke Ret i, at de Foranstaltninger, som omtales i § 11 træffes eller udelukkende træffes for den paagældende Patients Skyld. En væsentlig Del deraf træffes i det Almindelige Interesse, Grændsen mellem hvad der træffes i det Almindelige Interesse og hvad der træffes for den paagældende Patients Skyld er overordentlig vanskelig at drage, naar det er det Offentlige, som træffe Foranstaltninger under Et, det er det, der vil ske. Derfor er det ubilligt at foreskrive at Omkostningerne ved disse Foranstaltninger skulle bæres af de Paagældende. Det fremgaar jo forøvrigt af selve Paragrafen — hvad jeg allerede har gjort opmærksom paa — at der hverken er Tale om Rige eller Velhavende, men kun er Tale om, at de paagældende Personer ikke ere saa uformuende, at de ikke kunne dække Udgiften. Men det er kun meget Faa, der ere saa uformuende, at der ikke hos dem ved Udpantning skulde kunne inddrives 50 til 150 Kr. Dersom Noget deraf er Udgifter i det Offentliges Interesse, saa er det meget større Ubillighed, end om det Offentlige kom til at bære en Del af de Udgifter, der ere afholdte for den Privates Skyld under de Omstændigheder, som der her er Tale om.